

Rémuralgás Ásotthalmán

Az EKINT álláspontja az ásotthalmi önkormányzat rendeletéről és az Alkotmánybíróság felelősségéről

Ásotthalom önkormányzatának képviselőtestülete néhány napja rendeletben tiltotta meg közterületen a müezzin tevékenységét, a burka viselését, a házasságról és a családról azok alaptörvényi fogalmától eltérő véleménynyilvánítást. Az ásotthalmi rendelet olyan nyilvánvalóan és súlyosan sérti szinte a teljes alapjogi katalógust, hogy ha a kormány vagy az ombudsman kezdeményezi alkotmányossági felülvizsgálatát, az Alkotmánybíróság minden bizonnyal megsemmisíti majd a jobbikos polgármester irányította önkormányzat rendeletét. Ezt azonban hiba lenne az Alaptörvény (vagy az alkotmányossági kontrollt kezdeményező kormányzat) diadalának látni az alapjogokat semmibe vevő önkormányzati döntés felett. Az ehhez hasonló, az egyenlő emberi méltóságot sértő, az egyént a többségi akaratnak alárendelő szabályozásoknak éppen hogy teret nyit az Alaptörvény és különösen annak bizarr alkotmánybíróági értelmezése.

Az EKINT egy éve [elemzésben](#) hívta fel a figyelmet erre a veszélyre, amikor az Alkotmánybíróság alkotmányosnak találta az önkormányzati törvénynek azt a felhatalmazó rendelkezését, amelynek alapján az ásotthalmi rendelet is megszületett. Az önkormányzati törvény e szabálya ugyanis felhatalmazza a képviselőtestületeket, hogy rendeletben szabályozzák „a közösségi együttélés alapvető szabályait, valamint ezek elmulasztásának jogkövetkezményeit”, ennek azonban semmilyen egyéb keretét vagy korlátját nem határozza meg. Holott az jogállami minimum lenne, és a jogalkotási törvény is előírja, hogy a jogszabály alkotására adott felhatalmazásban meg kell határozni a felhatalmazás jogosultját, tárgyát és kereteit is. Éppen ezt kifogásolta az Alkotmánybíróság előtt a Kúria és az alapvető jogok biztosa is – érvelésük azonban nem győzte meg az AB-t.

Az alkotmánybíróági indokolás az Alaptörvénybe a negyedik módosításával beiktatott rendelkezésre hivatkozott, amely lehetővé tette – az emberi jogokat súlyosan sértő módon – a hajléktalanság szankcionálását. A többségi döntés szerint az Alaptörvény ezzel egyben megteremtette annak alapját is, hogy a helyi önkormányzat úgy kapjon alapjogokat korlátozó szabályok megalkotására törvényi felhatalmazást, hogy a felhatalmazó norma semmiféle keretet és korlátot nem tartalmaz; elegendő, ha a törvényalkotó alapjog-korlátozási szándéka kifejeződik benne.

Ha az erre jogosultak kezdeményezik az ásotthalmi rendelet alkotmányossági felülvizsgálatát, a minimum az, hogy az alapjogsértő előírásokat az Alkotmánybíróságnak az Alaptörvény alapjog-korlátozási klauzulája szerint meg kell semmisíteni. Ezen felül indokolt lenne az is, hogy a testület szembenézzen korábbi határozatával, amelyben elmulasztotta az alapjog-korlátozás alkotmányos korlátainak érvényesülését szolgáló elemi garancia megkövetelését.

Az ásotthalmi rettenetes rossz vicc vagy rémálom ugyanis nem következett volna be, ha az Alkotmánybíróság annak idején megfelelően elvégezte volna csupán azt, ami a dolga.

2016. november 29.